

GUIA PER ENTENDRE EL GAT

Text de Laura Trillo de

teràpia felina
www.terapiafelina.com

FADA

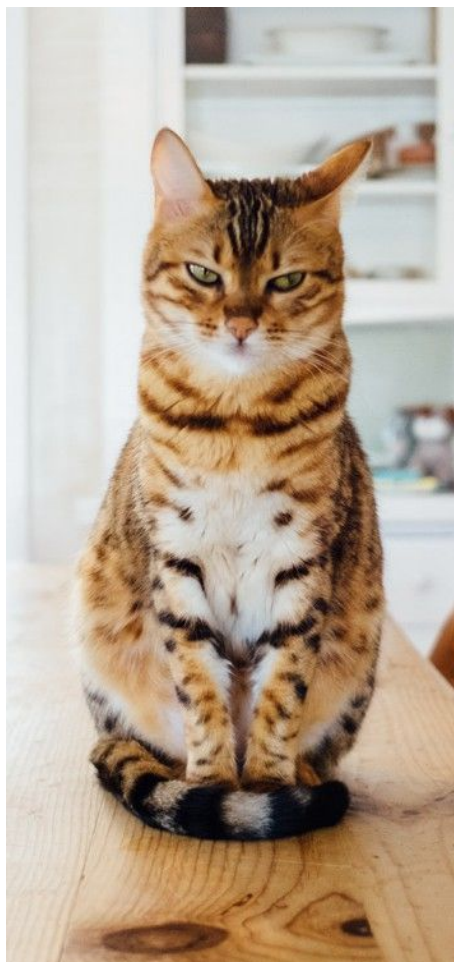
Índex

- 1** **Triar**
al gat adequat
- 2** **Adaptació del gat**
a la llar i a altres animals
- 3** **Etapas de la vida del gat**
de cadell a adult
- 4** **El meu gat**
durant les vacances
- 5** **Els gats,**
el càstig i l'autoritat

1.

**L'elecció del gat
adequat**

Introducció

La majoria dels gats arriben a la nostra vida sense esperar-ho, de sobte ens enamorem, hi ha una connexió especial. Altres vegades sentim d'alguna manera que volem la companyia d'un gat, i és aquí on ens venen molts dubtes sobre com i a on trobar un gat, i si s'adaptarà bé a la nostra companyia, si sorgiran problemes i com els podrem solucionar si no sabem res de gats.

Si mai has tingut gats, pots pensar que es millor tenir un gat des de cadell perquè s'adapti a tu, perquè pensem que si adoptem un gat adult, tindrà "manies". Això no és cert. A més, al no tenir experiència amb els gats, tenir un gatet pot no ser la millor idea. Els problemes de comportament sorgeixen d'una mala socialització o relació amb el gat en els seus primers mesos de vida. Jugar amb les mans amb ells és més seriós del que sembla, o no actuar correctament quan ens mossega, també. A més, cometem altres errors moltes vegades, com renyar o castigar el gat, per comportaments naturals, o fins i tot quan somatitza alguna malaltia sense tenir una simptomatologia clara (orinant fora del sorral o al sofà, per posar uns exemples).

És molt important i vital per un gat que es quedi amb la seva família, mare i germans, almenys fins els 3 mesos d'edat.

Si no té família, ha d'estar amb un altre gat jove amb el que pugui jugar molt. Des del mes i mig fins a uns 3 mesos d'edat, el gatet passa per una de les fases més importants de la seva vida, on aprendrà a ser un gat equilibrat, o al revés, serà un gat amb problemes socials i inseguretats. Al voltant del mes i mig en endavant, els gatets comencen a jugar cos a cos amb els seus germans o altres gats que volen jugar amb ells. Aprendre els límits, l'autocontrol, quan fa mal, quan parar, i com relacionar-se amb altres gats és molt important per guanyar seguretat i equilibri. Quan sigui adult, es relacionarà sense problemes amb altres gats, amb major o menor territorialitat (és a la pròpia naturalesa del gat i no tant en l'aprenentatge), i sabrà adaptar-se millor als canvis i situacions d'estrès. Els gats més insegurs, amb problemes d'autocontrol, pateixen molt més davant de situacions complicades, emmalalteixen més fàcilment i tendeixen a tenir més problemes de comportament que els gats equilibrats.

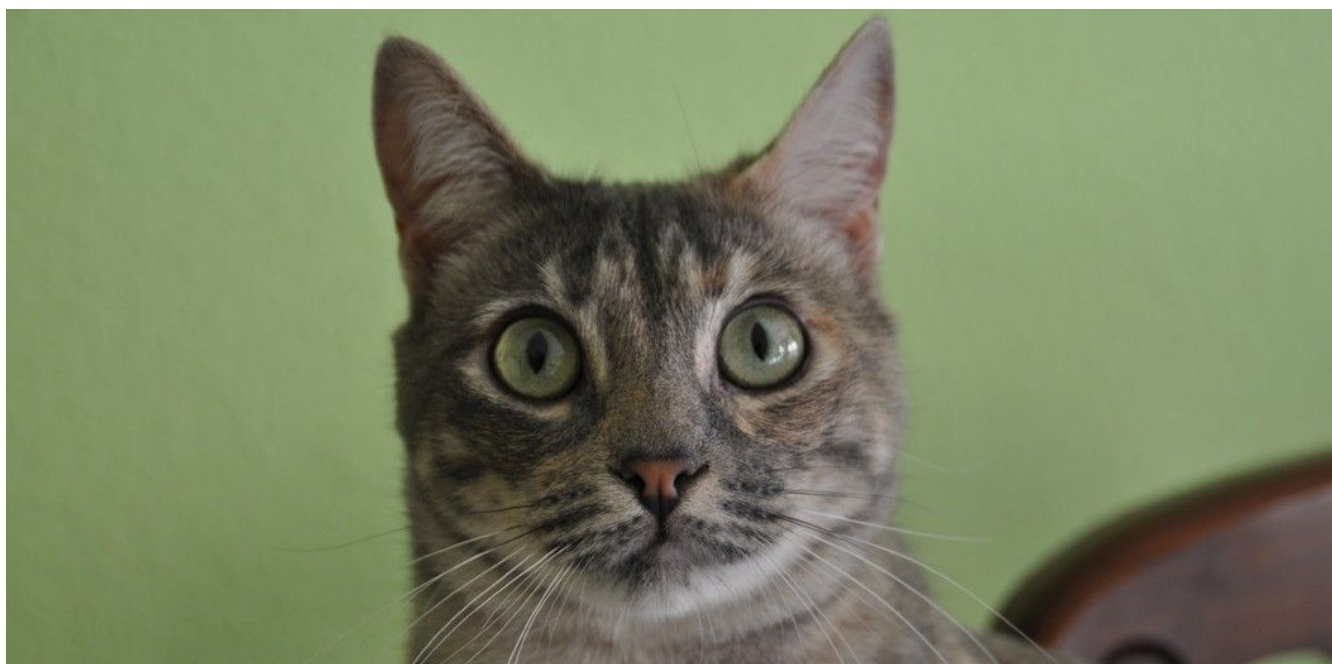
Per tant, heu d'entendre la importància que els gatets estiguin amb la seva família o altres gats. A tots ens agrada tenir un gatet petitó als braços, són adorables, però pel seu benestar, no hem d'adoptar un gatet tan petit si està amb la seva família, hem de respectar el seu aprenentatge abans, fins que tingui aproximadament 3 mesos. Si l'has trobat al carrer tan petit i no té família, intenta aconsellar-te bé amb un professional o intenta que visqui amb un altre gat que li pugui ensenyar tot això.

- **Si no has tingut mai un gat, et recomanem visitar les protectores d'animals de la teva zona, tenir contacte directe amb gats adults que esperen una casa a les gateres (alguns han estat esperant molts anys per a una família), i el més important, deixa't estimar.**

Podeu seure a terra, al mig de la gatera i sentir, observar, veure si sorgeix una connexió amb algun dels gats. És com un enamorament instantani, sabràs reconèixer-ho. Si no passa, hi torneu un altre dia, però us aconsello que seguiu tenint contacte amb gats, fins que sorgeixi aquesta connexió. També podeu mirar per internet, però espereu que emergeixi aquesta connexió i informeu-vos bé preguntant als o les cuidadors/es del gat. Si sorgeix aquest vincle amb un gatet petit, ja saps que necessitaràs alguns consells els primers mesos d'adaptació.

Els gatets petits a partir dels 3 mesos solen ser molt actius, sobretot si viuen a l'interior i sense altres gats, s'avorreixen molt, juguen amb tot, poden tirar coses a terra, mossegar-te els peus o les mans. Solen estar molt nerviosos i només es deixen tocar quan dormen o estan molt tranquils. Quan estan actius i nerviosos, no volen estar en braços ni ser acariciats, llevat que siguin gats excessivament tranquils per caràcter.

En un gat adult, ja pots conèixer el seu caràcter, connectar amb ell i saber que és compatible amb tu, la seva llar i el seu estil de vida. A més el personal de la protectora d'animals que el cuida, el coneix i pot explicar-te coses d'ell: la seva història, com es porta amb altres gats, com s'ha adaptat al lloc, com es relaciona amb altres persones, nens, etc. Quan te l'emportes a casa, normalment s'adaptarà molt bé i no hi ha cap fase que hagi de passar. Però un cadell passa per diverses fases fins que finalment és un adult i està més tranquil.

Depèn de tu, si vols viure aquestes fases o prefereixes un gat per estar acompanyat des del primer dia.

Hi ha moltes excepcions, perquè cada gat és un món. El més important:

- Coneix el gat, no et deixis portar pel seu físic, tots són bonics, però no tots compatibles amb tu o amb casa teva.
- Espereu fins que us enamoreu d'aquest gat (i tots els que viuen amb tu han d'estar d'acord).
- Pots donar una llar a un gat adult que té menys possibilitats de ser adoptat que un cadell i pot ser un gran company de vida durant molts anys.
- Tant si és un cadell com un adult i sorgeixen problemes, tens professionals que treballen en positiu per ajudar-te, no tinguis por.
- En l'amor no hi ha condicions, si sorgeix, és perfecte tal com és, tracta de no tenir prejudicis i deixa't estimar.

L'elecció d'un gat, mai ha de ser per un caprici, analitzar la situació en primer lloc i pensar si seràs capaç de proporcionar una bona qualitat de vida a un gat durant tota la seva vida.

No importa tant quant de temps passis fora de casa, sinó la qualitat de la vostra relació.

Durant els anys que estigui a casa nostra, segurament viurem canvis personals a la nostra vida i el gat continuarà allà, perquè ell ens seguirà proporcionant la seva companyia incondicional, tots els dies de la seva vida.

Podem canviar de casa, de país, perdre la nostra feina, separar-nos de la nostra parella, tenir fills/es, o anar a estudiar fora, també la nostra situació econòmica pot canviar, i el gat pot tenir problemes de salut o comportament que necessitin ajuda professional, però ell seguirà allà i hem de ser conseqüents i responsables. Serà un company durant molts anys i sempre ha d'estar sota la responsabilitat d'almenys, un adult.

VULL QUE EM REGALIN UN GAT

- No hauríem de regalar un gat a ningú, encara que sapiguem d'algú que en vol tenir un i ho vulguem fer amb molt bona intenció. La raó és ben simple:

- Tots tenim dret a triar el nostre company,
- aquest gat o gata que ens acompanyarà
- a la nostra vida, i tots hauríem de tenir
- l'oportunitat de triar-lo.

Si aquesta persona que sabem que vol un gat, encara no el té, potser és que encara no ha arribat el moment, o potser no ha trobat el gat que està buscant. Podem orientar-la, ajudar-la, però l'elecció final ha de ser de la futura família del gat. Tampoc hem de demanar que ens regalin un gat, ja que és millor que el triem amb la nostra família quan sigui el moment adequat, perquè serà un més a casa i així tothom s'encarregarà d'ell per igual.

Hi ha molts tipus de gat, independentment de la raça, de pèl llarg, de pèl curt, més tímids, més actius, espantadissos, afectuosos o més independents. Cada persona ha de trobar el gat més compatible amb ella, ha de connectar amb aquest gat, no l'hem de triar per una sèrie de condicions, perquè aquests casos solen acabar en un retorn a la protectora o a un nou abandonament.

No has de tenir expectatives, una protectora no és un aparador d'animals que cobrirà una deficiència teva, esperant un gat afectuós i que t'adori. És un company de vida, que sent, que és molt sensible i emocional, que tindrà necessitats, i bons i mals moments. Aquest gat caminarà amb tu en una etapa important de la teva vida i t'ensenyarà moltes coses sobre tu.

ABANS DE TRIAR, HE DE TENIR EN COMPTE

Per què vull un gat?

És la pregunta que ens hem de fer primer de tot. Segurament perquè ens agraden molt, però a més a més, ens hem de preguntar, què esperem del gat que volem tenir? Esperem que sigui molt afectuós, o molt actiu, o jugarer? Ens importaria si fos una mica tímid o independent?

Volem un gat perquè ens sentim molt sols/les o més aviat perquè volem ajudar un gat abandonat donant-li una llar? És perquè volem donar companyia al nostre altre gat? Aquestes preguntes ens ajudaran a ser conscients del caràcter que busquem en el nostre futur gat.

Per exemple, si ets una persona gran que viu sola, el teu gat ideal és un gat adult i tranquil, que serà el teu millor company. Si ets una persona molt tranquil·la, segurament el teu gat ideal, serà aquell que sigui una mica independent o tímid. D'altra banda, si hi ha nens a casa o volem una mica d'alegria, podem adoptar un gat més sociable i actiu.

Si hi ha nens a casa, és ideal portar-los a la protectora animal, veure com reaccionen amb els gats, quins gats s'acosten a ells, si es deixen tocar, i veuràs que sorgeix molt feeling entre els nens i alguns gats, altres prefereixen mantenir-se allunyats perquè s'espanten amb els nens. Aquests gats tímids, no són els ideals per viure amb nens/nenes nerviosos/es o molt petits/tes, però hi ha gats molt sociables a qui els encanten els nens, tenen més energia, paciència, són més equilibrats. Si són nens molt tranquils i carinyosos, aleshores un gat una mica tímid sí que pot viure amb ells perfectament, també pot ser terapèutic per al gat i viceversa. Insistim, si sorgeix connexió, sense importar qui és i com és, hem de fer cas a aquesta connexió per damunt de tot.

SI TENIM UN GAT I VOLEM UN ALTRE GAT

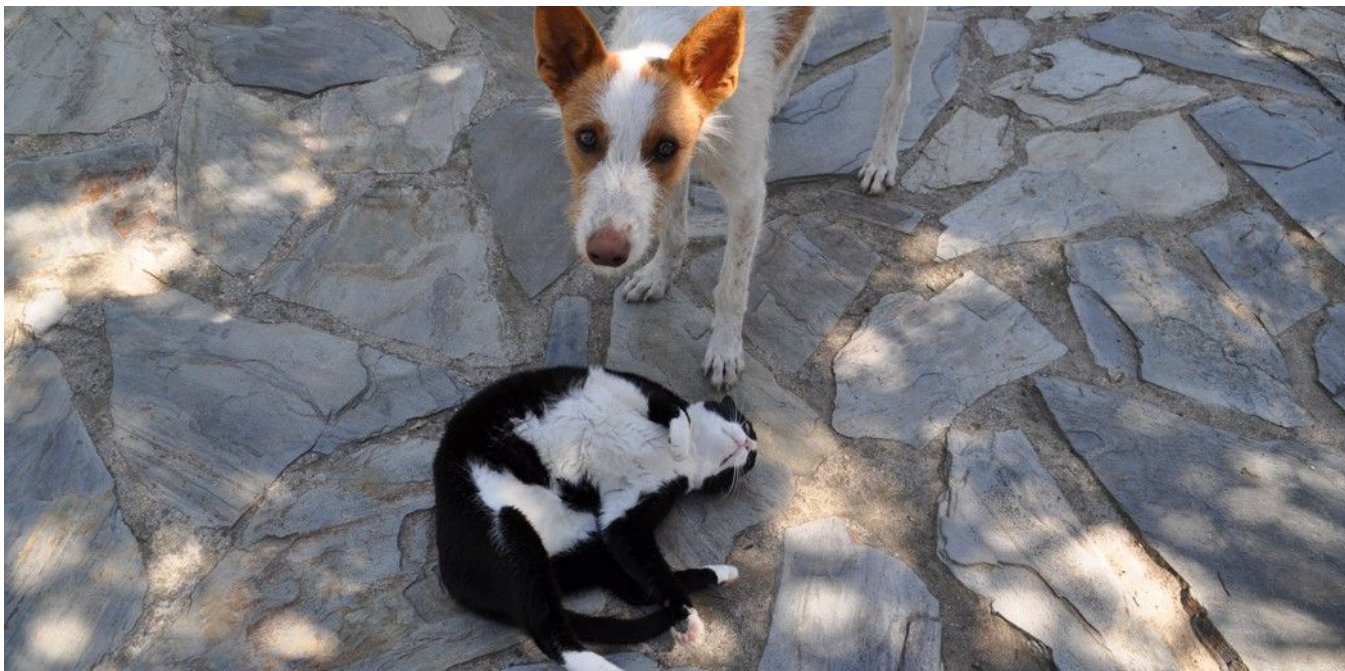

El primer que hem de fer és assegurar-nos que el nostre gat acceptaria la companyia d'un altre. Si és un gat que ja porta anys vivint sol i mai ha tingut companyia d'altres gats, potser prefereix seguir estant sol. En canvi si és un gat jove o que ha conviscut amb altres gats, serà més fàcil per a ell acceptar companyia

- Els gats no necessàriament han de viure amb altres gats, poden viure feliços tota la seva vida amb nosaltres i cap altre gat.

Si estem segurs que el nostre gat acceptarà un company, és preferible que sigui del sexe contrari, i que sigui de la mateixa edat, i sociable amb altres gats, de manera que seran més compatibles. Si tenim un gat adult o gran i adoptem un gat més jove, no tindran les mateixes ganes de jugar, el gran voldrà tranquil·litat i pot sentir-se assetjat pel jove.

SI TENIM UN GOS I
VOLEM UN GAT

El més important és estar segurs que el nostre gos acceptarà un gat sense problemes i no li farà la vida impossible o intentarà agredir-lo, per això podem portar el nostre gos i provar a la gatera o per fora, per veure la seva reacció amb gats. En cas de tenir un gos podem buscar un gat adult que ja hagi conviscut amb gossos o un gatet més jove i sociable que pugui anar acceptant poc a poc.

Si el gos no persegueix ni borda als gats, és molt fàcil que el gat l'accepti gradualment. També entre gat i gos sorgeix l'enamorament o connexió i tot és més fàcil si fas cas a això en comptes de forçar la situació. En protectores d'animals sovint hi ha gats a cases d'acollida temporal que conviuen amb gossos mentre esperen ser adoptats, podríem preguntar i segurament trobarem un gat compatible amb els gossos. Això ens dóna garanties que l'amistat entre el nostre gos i el nou gat funcionarà, atès que aquest serà més tolerant i la convivència serà més fàcil.

No oblidem que sempre hi ha una adaptació necessària, un temps, fins que els animals confien l'un en l'altre i poden conviure.

Cal fer bé les adaptacions per ajudar-los, per a ells és difícil, especialment per als gats. No et desanimis si els primers dies el gat està espantat, bufa, es queda lluny o no vol saber res de l'altre animal o de nosaltres, és normal. Per això fem un protocol de presentació progressiu.

ON TROBAR UN GAT

Hi ha milers de gats sense casa que estan esperant trobar una família i una llar. A cada ciutat hi ha desenes d'Associacions Protectores d'Animals i Gossers Municipals on hi arriben diàriament gats abandonats, sans, carinyosos o molt espantats, que no tenen a ningú.

- **L'adopció és la millor opció, perquè salves a un gat que ho necessita i a més, hi ha espai per a un altre gat abandonat que està al carrer.**

A les Associacions t'assessoren en els cuidados del gat, t'expliquen les seves històries, i inclús coneixen el seu caràcter i et poden ajudar a triar el més adequat. A més, tens professionals per ajudar-te en l'adaptació i en els problemes que sorgeixin.

LA DECISIÓ FINAL

La decisió de tenir un gat ha de ser consensuada per tota la família que viu a casa, cada membre ha de voler tenir aquest gat perquè haureu de tenir cura d'ell entre tots.

Si algú a casa no vol tenir el gat, és millor esperar. A l'hora de buscar el nostre gat, el millor és que anem a triar-lo entre tots, et sorprendrà la diversitat d'opinions que hi poden haver en la mateixa família a l'hora de triar! La millor decisió, sens dubte, és donar una llar a un gat que ho necessita, estimar-lo i ser conscients de tots els afortunats anys de vida que ens esperen al seu costat, perquè la companyia d'un gat no té preu.

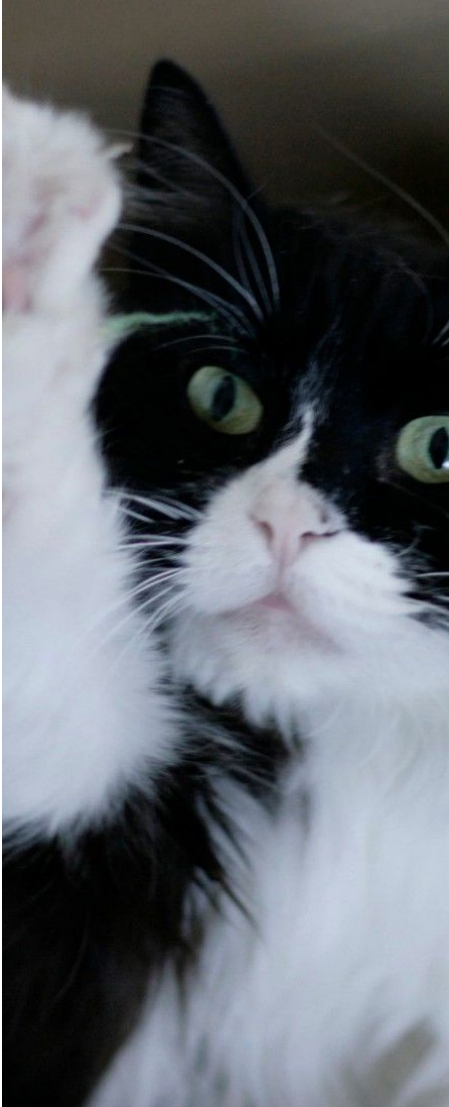
- **I si un gat es cola a la teva vida i t'enamores d'ell, no necessites res més, gaudeix de tot el que et porta!**

Deixa't estimar, sent la connexió amb el gat, i sigues humil per aprendre de tot el que viuràs amb ell. L'amor no es compra ni es força, apareix, s'accepta i es viu, s'aprèn a estimar a l'altre tal com és, sense voler canviar-lo.

2.

Adaptació del gat a la llar i altres animals

Introducció

Quan adoptem un gat, tenim molta il·lusió per portar-lo a casa i compartir la nostra vida amb ell i a vegades no tenim en compte el que ell necessita per adaptar-se a un nou lloc. Per a ells no és fàcil començar en un nou lloc on han arribat sense recórrer un camí conegut. De sobte apareixen a un lloc, com si a nosaltres ens posessin dins d'un cotxe i ens deixessin anar a qualsevol lloc, no sabem com hi hem arribat, on som ni si és un lloc segur. Basant-nos en que els gats, ja de per sí, son animals insegurs, necessiten les seves feromones i referents visuals, a part de les olfactives, per reconèixer l'entorn. Fins que se sentin segurs en el lloc, no poden fer una vida normal.

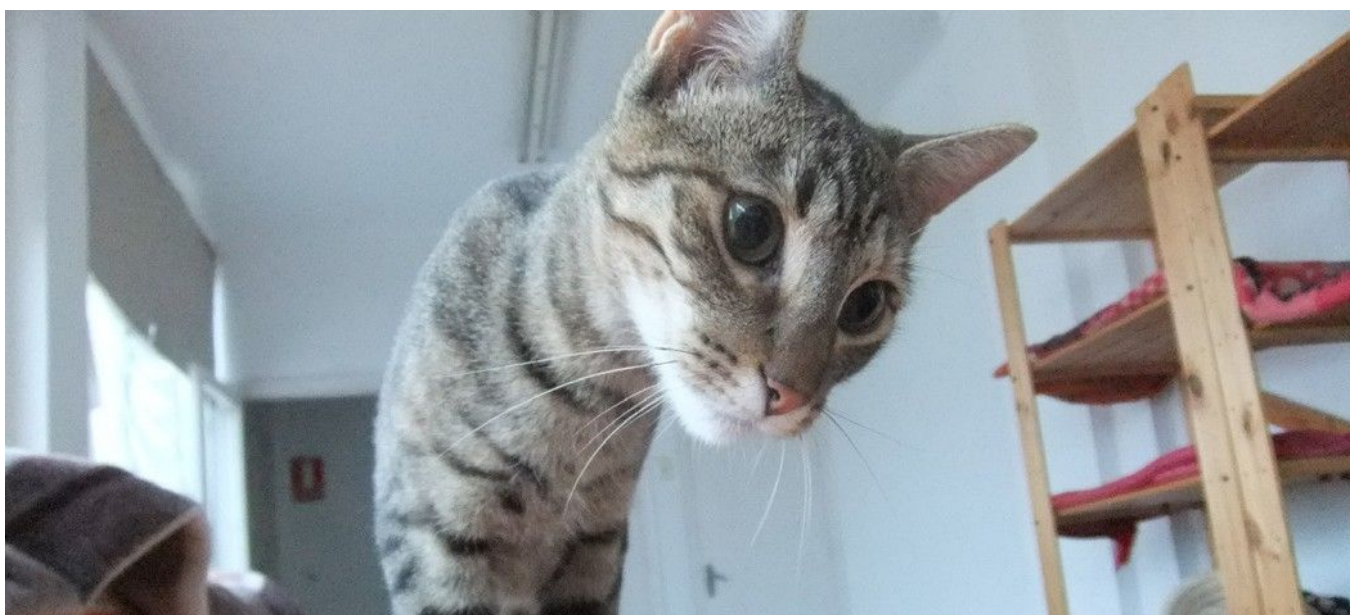
Com que és un animal molt territorial i necessita les seves pròpies feromones, per sentir-se segur i reconèixer el seu territori, quan arribis a casa amb el nou gat, el millor és portar-lo a una habitació on pugui estar tranquil. No necessita 100 metres quadrats de casa per començar, al contrari, és molt pitjor, les seves feromones no són enlloc ni té cap referència. Com més territori desconegut, més inseguretat. Una habitació amb la porta tancada, és el que el gat necessita quan arriba, per reconèixer aquell espai com un lloc segur, un lloc de referència on sentir-se segur i on comenci a marcar les seves feromones socials i territorials.

Tot depèn del caràcter individual de cada gat, de lo equilibrat que sigui o insegur, territorial o sociable, poruc o confiat.

Hi ha gats que poden trigar una hora a passejar per la casa com si sempre haguessin viscut allà, i altres necessitaran dies. Això no ho sabràs fins que el gat arribi a casa i li donis una mica de temps, fent una adaptació gradual perquè li sigui més fàcil. Tant si el gat és adult com si és petit, l'ideal és portar-lo a una habitació que hagueu preparat amb tot el que necessita el gat: en un racó la menjadora i l'aigua una mica més apartada, i a l'altre cantó la sorra (ben apartada del menjar). També es pot posar un rascador, llits o tovalloles (o mantes si fa fred), per fer-li l'entorn més còmode. Quan arribis a casa amb el gat dins del transportí, porta'l a aquesta habitació, tanca la porta, posa'l a sobre d'un llit o a terra i obre el transportí. Mantén-te allunyat i no li diguis res, simplement espera que surti i tingues paciència si no surt de seguida. Surt de l'habitació i deixa'l tranquil. Aquestes primeres dues hores és important que no li diguis res, el viatge és estressant per ell i necessita un ratet per tranquil·litzar-se també. Passada una estona, pots tornar a veure com està, pots donar-li alguna cosa per menjar o jugar amb ell, però si encara no vol sortir, no l'obliguis, pots quedar-te amb ell, estirar-te en algun lloc de l'habitació llegint o fent qualsevol altra cosa.

.....
No sortirà fins que se senti segur, i això és una cosa que només depèn del gat, només li podem donar temps.
.....

Quan surt del transportí, pot recórrer l'habitació, menjar alguna cosa, utilitzar la sorra, olorar-ho tot o també amagar-se en un altre lloc. En aquest segon cas, aconsellem el mateix que abans, donar-li temps. Procura que en aquesta habitació no hi hagi racons de molt difícil accés, però el gat ha de poder refugiar-se en algun lloc on se senti bé i segur. No el treguis a la força. Si estàs impacient, surt de l'habitació i deixa'l en pau. Si saps acompanyar sense interferir, queda't amb ell i observa el seu llenguatge. Pot estar molt espantat, i veuràs un llenguatge defensiu (bufarà o rondinarà) si t'acostes. Pot sentir-se insegur, i senzillament observa tot l'entorn des del seu amagatall, gairebé sense reaccionar. En aquesta situació es poden passar diversos dies, i el més normal és que també mioli, sobretot a les nits, els primers dies. Aquests miols desapareixen en pocs dies, no et preocupis. Quan se senti segur en aquest lloc, deixarà de miolar. Si no ho fa en una setmana, demana ajuda a un professional terapeuta felí que treballi en positiu.

En aquests primers dies pots ajudar-lo amb Flors de Bach, com el Remei Rescat. El venen en gairebé totes les farmàcies i herbolaris. Posa unes gotes en el seu abeurador i una gota en algun premi o menjar tou, una quantitat molt petita, i li dones 4 a 6 vegades al dia, que l'ajudarà molt. Aquest remei ajuda a equilibrar el pànic, el trauma, les situacions de shock, i és ideal per administrar-lo durant els primers dies d'adaptació, especialment si el gat té por.

En un màxim d'una setmana el gat ha de mostrar progrés, si no, buscar ajuda professional.

Quan el gat se senti segur, camini per l'habitació, es mostri receptiu amb les persones o curiós a la porta, podem obrir l'habitació i, deixant la porta oberta per quan necessiti tornar, li deixarem, recórrer la casa, sempre que no hi hagi altres animals. Procura mantenir la porta del carrer i les finestres tancades fins que el gat estigui ben adaptat a tota la casa. Si tens jardí amb accés a l'exterior de la casa, el gat no ha de sortir fins que estigui ben adaptat i sentir-se segur. La casa, la llar d'aquest gat, és l'interior. La resta és una extensió que es podrà gaudir més endavant.

D'aquesta manera, hem creat un lloc segur per a aquest gat i una referència. Si el gat s'espanta, sempre tornarà a aquest lloc. Si no fem això i deixem que el gat volti per tota la casa només arribar, es pot espantar i amagar-se durant dies a qualsevol lloc. És important per a minimitzar

l'estrès que pugui sentir amb aquest canvi de lloc. Veuràs com camina per la casa, s'estira a terra per qualsevol lloc per a vigilar tot el que passa, i torna al lloc segur. Poc a poc el veuràs dormint a altres llocs fora d'aquest lloc segur, interactuant més amb vosaltres.

No oblidis que almenys la primera setmana és per a l'adaptació i que el gat no es mostrarà com és fins que se senti segur.

Així que dóna-li temps per adaptar-se, no el jutgis els primers dies, entén com es pot sentir. Especialment si han estat separats de la seva família o d'altres gats, pot mostrar-se més espantat o nerviós. No és fàcil per a ningú passar per això. Quan vegis que ja utilitza tota la casa, pots col·locar la seva menjadora, l'abeurador, el sorral i el rascador a les zones que vulguis, ensenyant-li sobretot on està la sorra, la resta ho trobarà sol.

Aconsellem que el rascador el posis en la zona de vida social, fins i tot un a l'entrada de la casa i un altre on facis més vida (menjador, cuina, estudi). La menjadora i l'abeurador també procurarem que no estigui molt a prop un de l'altre i el sorral, en una zona molt tranquil·la, on gairebé no hi passi ningú i no hi hagi sorolls. Deixa que s'adapti al seu ritme, mantenint les zones segures, i quan menys t'ho esperis, estareu fent una vida normals junts.

QUÈ FAIG SIS'AMAGA I NO SURTEN VARIS DIES?

Un gat no pot viure en aquest estat durant més d'una setmana. Si és així demana ajuda professional. Si acabem de portar el gat a casa, li hem proporcionat el seu lloc de seguretat (habitació només per a ell durant els primers dies), i segueix amagat, podem ajudar-lo a sortir d'aquest estat. Pot passar que ens bufi a l'entrar a l'habitació. La primera regla és respectar la seva bufada: si no vol que t'acostis, no ho facis. L'únic que podem fer per ajudar a aquest gat son dues coses: el nostre llenguatge corporal i "suborns".

El teu llenguatge corporal

Per molt que parlis amb ell i li diguis que no li faràs res, si mentre li parles t'apropes a ell de cara, dret i mirant-lo fixament, el gat entendre el teu llenguatge corporal, no les teves paraules ni el teu to de veu. És important que entenguis com poden influir els teus gestos en el comportament del gat. Caminar de cara i mirant-lo fixament, el gat ho interpreta com una amenaça, si a més, camines cap a ell de peu, encara li fa més por perquè ets massa gran per a ell. Els gats quan no volen conflictes i es volen acostar a un altre gat amistosament, ho fan rodejant a l'altre gat, una aproximació en semicercle, sense mirar-lo fixament ni de reüll, i a més, ensenyant un lateral del cos o l'esquena. Podem fer el mateix: apropar-nos al gat de costat o d'esquena, ajupir-nos i per un lateral, fent un semicercle. Sense arribar fins al gat, ens asseurem donant l'esquena o de costat a prop d'ell. Això el gat ho entendre molt bé. Ens acostarem només fins allà on el gat ens ho permeti. Si et mira fixament, no t'hi acostis més, perquè se n'anirà. Si bufa, no t'hi apropis tampoc, respecte l'espai que t'està demanant.

Si fas aquest llenguatge corporal però intentes tocar-lo a la més mínima oportunitat, li estaràs mentint i no confiarà en tu. Amb els gats has de ser pacient i respectuós, per guanyar-te la seva confiança.

Suborns

L'important és que durant uns moments hem aconseguit treure el gat d'aquest estat de por i xoc. Significa que anem per bon camí. Una vegada que hagi acabat de menjar i jugar, s'amagarà de nou. No passa res, és normal. Si seguim fent aquestes pautes el gat agafarà confiança

La Impaciència

És important tenir paciència! Si aconsegueixes que el gat surti a menjar o a jugar, però encara ho fa amb por, no tinguis pressa per tocar-lo o agafar-lo en braços, perquè podries espatllar tots els avenços. Lo ideal és que sigui el gat qui s'acosti a tu, per olorar-te, a menjar prop teu mentre tu et quedes immòbil, sense mirar-lo, només per parpellejar i apartar la mirada, de costat o d'esquena, inclús estirat panxa enlaire (si t'acabes adormint, millor!)

- Si quan el gat aconseguix superar una mica la por i acostar-se a tu, aprofites per tocar-lo o agafar-lo, la propera vegada no es confiarà tant i tornarà a trigar a acostar-se. Però si esperes el moment adequat, que sigui el gat el que vagi cap a tu, l'ajudaràs més.

Quan arribi aquest moment, en lloc d'anar a tocar-lo de cara i amb la mà sobre el seu cap (de nou un llenguatge corporal ofensiu pel gat, amenaçant), només cal posar la part posterior de la mà al costat de la galta i deixar que sigui ell qui es refregui amb tu. Si ho fa, mantingues la mà i espera, no intentis tocar-lo. Deixeu que el ritme el porti el gat, i observa com a poc a poc, s'acosta a tu, aleshores ja podràs canviar la posició de la mà i intentar tocar-lo suaument per l'esquena, darrera les orelles i la part posterior del coll.

Veuràs com a poc a poc el gat s'adapta i se sent més segur a casa. Que s'espanti amb les visites és normal, no necessita mantenir relació amb les persones que no viuen amb ell.

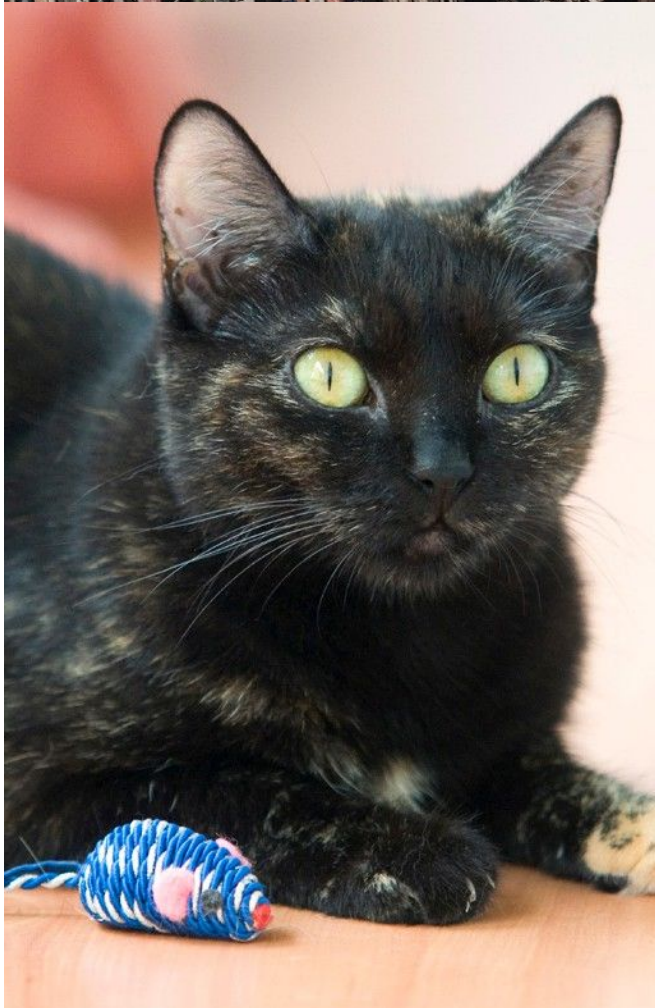
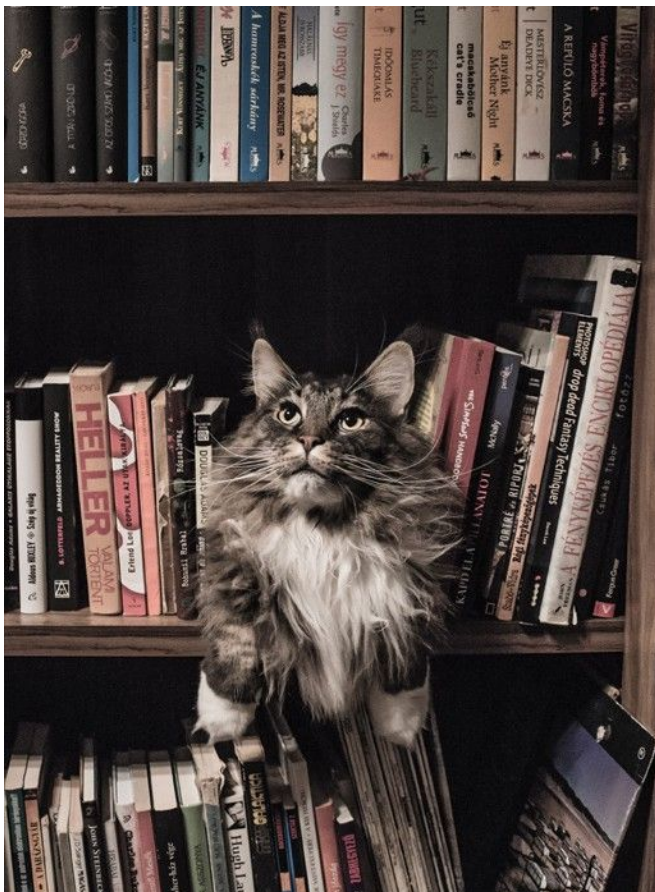
Mai no forçis res, ell sap a qui vol acostar-se, quan i com; confia en ell.

El que no pot faltar a casa nostra:

Un cop el gat se senti segur a l'habitació que hem arreglat per a ell, hem de distribuir la nostra casa de la següent manera:

- Almenys un rascador gran amb varies plataformes. Els gats necessiten afilar-se les ungles i en el seu estat natural utilitzen especialment arbres. Per aquest motiu, els rascadors que hem de comprar han de ser verticals i rígids, i com més alts millor. Rascadors de terra o horitzontals són addicionals. Si no té rascador, el gat afilarà les ungles en altres superfícies rígides verticals o horitzontals, que solen ser els nostres sofàs i la resta del mobiliari.

- El gat necessita pujar a diferents alçades, i li agrada dormir en llocs alts i tous, si comprem un rascador amb plataformes, serà el seu lloc ideal de descans, a més dels nostres sofàs i llits. Important: perquè els gats utilitzin el rascador, ha d'estar en un lloc de la casa on hi hagi molta vida. Si posem el rascador en una habitació que no utilitzem, el gat gairebé no l'utilitzarà, hauria d'estar en el lloc on passem més temps, que sol ser el menjador/sala de la casa. També podrà posar altres rascadors verticals o horitzontals més petits en llocs com l'habitació de l'ordinador, per exemple, la cuina o el dormitori. Si el rascador té joguines penjant, també serà un lloc d'oci a part de lloc de descans. Com a elements opcionals, podem posar prestatgeries a la paret a diferents altures perquè el gat pugui pujar i dormir a sobre.
- El gat necessita desenvolupar la seva habilitat de caçador, però al ser un gat domèstic alimentat, ho farà com a part del joc, i li hem de permetre per evitar que generi problemes d'ansietat. Mai hem de jugar amb les nostres mans, peus o qualsevol part del nostre cos, sempre hem de tenir joguines i no necessàriament comprades, boles de paper, caixes de cartró amb forats, fulles seques dels arbres, un bol d'aigua amb petits objectes flotant... Si posem nous elements al gat per jugar, ens ho agrairà i passarà molt de temps jugant. A les botigues especialitzades podem trobar joguines com: ratolins, joguines de corda tipus canya de pescar (ideal per jugar amb gat), pilotes de goma, etc. Les joguines per els gats han de ser sobretot lleugeres, perquè els encanta llençar-les pels aires i portar-les a la boca d'un cantó a l'altre, donar-li cops amb la pota i córrer darrera d'ells com ho farien amb un ratolí de veritat.

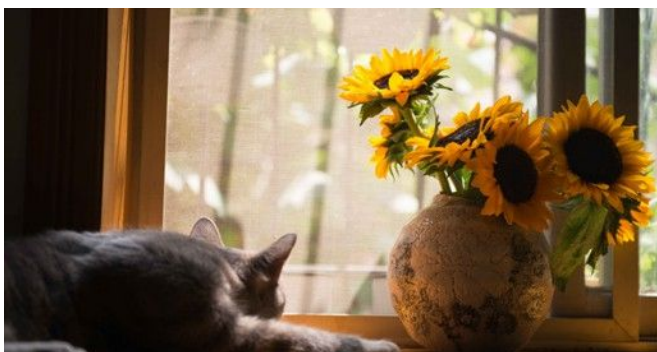
-
- A small, bright white bathroom with a pedestal sink, toilet, and a black and white checkered floor. A large potted plant is on the left, and a small white step stool is in the center. A window with a basket of plants is above the toilet.

-
- A close-up photograph of a bright yellow plastic shovel stuck upright in the sand on a beach. The shovel has a simple, rounded handle with a central opening and a wide, flat blade. The sand is light-colored and textured. In the background, which is out of focus, the lower legs and feet of a person can be seen standing near the water's edge.

- També hem d'evitar les sorres que generen molta pols, perquè no són molt bones per al gat.

- Hem d'acomodar una altra zona de la nostra casa perquè el gat tingui el menjar i l'aigua; aquesta zona ha d'estar el més lluny possible de les safates de sorra. Si la nostra casa és molt gran o té diverses plantes, hem de posar un abeurador per planta, o un parell d'abeuradors perquè el gat sempre els tingui a prop, i per descomptat l'aigua s'ha de canviar amb freqüència perquè sigui fresca i neta. En relació al menjar, l'ideal és que el gat s'administri ell mateix, per això recomanem de posar una tremuja amb pinso.

- Molta cura amb les finestres. Si vivim en un pis hem de tenir especial cura, si volem tenir les finestres obertes primer hem de posar una xarxa o malla protectora, perquè el nostre gat voldrà treure el cap per mirar, i corre el perill de caure. És imprescindible que la nostra casa sigui un lloc segur.

En definitiva, hem de dividir la nostra casa en 3 parts:

1. Descans, vida social i joc, lloc que nosaltres també freqüentem.
2. Lavabo, un lloc aïllat i tranquil, de fàcil accés per a ell.
3. El menjar, lluny de la zona del lavabo.

TINC UN ALTRE GAT O GOS A CASA!

Gossos i gats

Hi ha gats molt sociables que toleren la presència de qualsevol altre animal o persona i a l'altre extrem, hi ha gats que no poden veure ni de lluny un altre animal. També existeixen molts casos de gats que no poden conviure amb altres gats, però adoren la companyia dels gossos, ja que no hi ha competència territorial. Entre l'un i l'altre, estan els gats que el seu comportament natural, és el de no tolerar de primeres a un nou individu, però poc a poc aconsegueixen tenir una bona relació o convivència.

Hi ha diferents tipus de relacions, des de la simple tolerància i una convivència sense gaires friccions, fins a una profunda amistat en la qual el gat llepa i neteja al seu company i dormen junts. Això últim no sempre passa, però no vol dir que no puguin viure junts. El mínim és que el gat i el gos es tolerin i convisin junts sense estar en tensió permanent, sense estrès, sense estar alerta per sentir-se amenaçats l'un per l'altre. Normalment és el gat el que roman així, encara que també hem conegut casos en que ha estat al revés.

Per tant, la relació entre gos i gat és possible, sempre que coneguem les necessitats de cada espècie.

Hem de tenir en compte que puguin ser compatibles per caràcter, i fer unes presentacions graduals amb el ritme que els mateixos animals ens demanen. Si han de viure junts per sempre, no hem de tenir pressa perquè ho facin, hi haurà molt de temps perquè estiguin junts. Respecta els temps i tingues present que la millor manera d'unir-los des del principi, és respectant el que tots dos demanen, sense exposar-los a cap perill o situació massa tensa.

- Hi ha una cosa molt important sobre el gat i és que és un animal que necessita controlar al 100% el seu entorn i les seves pròpies reaccions.

Si l'agafes en braços en qualsevol situació en què pugui sentir-se amenaçat, això es triplica i la seva reacció és defensiva, pot agredir-te i després escapar. Si no l'agafes i li proporciones sempre vies d'escapament (llocs alts, portes obertes, sortides de qualsevol tipus), el gat sabrà controlar la situació i fugirà quan ell ho cregui necessari.

El control sempre l'ha de portar ell, només estarem presents en cas que haguem d'intervenir de veritat (tallant el contacte visual entre els dos amb qualsevol cosa) i mentrestant aportarem tranquil·litat i calma als animals, no a l'inrevés. Si estàs molt nerviós o espantat davant de les presentacions entre els dos, és millor que marxis i que hi hagi una altra persona més calmada o deixar-ho per quan estiguis més tranquil amb la situació. No oblidis que els animals també reaccionen a les teves emocions, si els alertes o els transmits tensió, ells reaccionaran davant d'això.

COM PUC TRIAR UN GAT PER CONVIURE AMB EL MEU GOS

El primer és sempre tenir en compte el caràcter del teu gos i tenir una mica de sentit comú per a trobar la millor compatibilitat. Exemples:

- El meu gos es molt nerviós i actiu: és més compatible amb un gat jove, sociable amb gossos i juganer, perquè segurament el gos el perseguirà i voldrà jugar amb ell, a part el gos es mou molt i si el gat és tímid o té por, això significarà una tortura i un estrès constant. Es pot convertir en un cas d'assetjament greu.

- El meu gos sempre ha viscut amb un gat però aquest ha mort i vull donar-li un altre company: Això no vol dir que accepti qualsevol gat. Ha tingut un company que era únic i qualsevol gat no servirà. Es va portar bé amb aquest, però no vol dir que acceptarà qualsevol cap gat com amic. A més, el dol nostre i el dels nostres animals hem de respectar-lo sempre, duri el que duri, fins que realment sentis que és el moment de buscar un nou company, sense deixar-te portar per culpa o capricis. Aquest company arribarà sol, sense que el busquis.

- El meu gos es tranquil però li agrada jugar, és molt sociable i té molta paciència sense estressar-se: Això és com un comodí, podria ser compatible tant amb un gatet juganer com amb un gat gran amb un caràcter similar.

- El meu gos és molt tranquil o molt vell: l'ideal seria un gat també tranquil, fins i tot pot encaixar un gat tímid, ja que el gos l'ignorarà i això al gat li donarà seguretat. Un gatet petit amb massa ganes de marxa pot ser massa per a un gos més vell o tranquil. Recorda que han de tenir necessitats compatibles, i en aquest sentit, em refereixo a necessitats d'activitat, d'energia.

- El meu gos és molt poruc o tímid i té por de qualsevol cosa: un gat amb massa caràcter o molt territorial pot empitjorar la seva por, així que l'ideal seria un gat tranquil que no el molesti gaire.

Això son línies molt generals, perquè com diem, cada gos i cada gat són únics i et pots trobar en situacions ben diferents.

És incompatible un animal molt actiu amb un de molt passiu, un massa assetjador amb un de poruc que es veu amenaçat amb qualsevol moviment o un gat molt vell amb un animal jove.

Aquesta és la primera regla que has de tenir en compte per trobar aquesta compatibilitat: Coneixent el teu gos, com seria el company ideal per cobrir les seves necessitats d'activitat, o que s'assembli a ell en caràcter perquè s'entenguin i no s'assetgin l'un a l'altre? Oblida't de races, sexes, edats, i sempre confia en el caràcter.

L'ideal per a nosaltres sempre és portar el gos al lloc on es troben els gats (protecció d'animals o casa d'acollida) per veure com reaccionen tots dos. El gos sempre ha d'estar lligat, els gats mai. Si no coneixem la reacció del nostre gos, el mantindrem a una certa distància, mai forçarem cap situació ni tensarem la corretja, ens assegurarem que no estigui massa excitat, i ens fixarem en les seves primeres reaccions en veure els gats.

Si borda o es posa massa nerviós, però no amb un comportament agressiu, podem esperar a veure si hi ha algun gat que això no li afecti. Els gats fan signes de calma com els gossos, des de la distància, i això és un bon senyal. Però l'ideal és que sempre sigui el gat el que s'acosti al gos. Si no, és més complicat. Si acostes el gos als gats, estaràs forçant la situació. Els gats que s'espanten, corrin o s'amaguin, en principi no serien gaire compatibles, però tot dependrà de les reaccions del teu gos.

Si el gos està tranquil i no reacciona de cap manera, tampoc et confiïs. Tots dos animals han de reaccionar, ja sigui acostant-se i olorant-se, o bé que el gat es posi en actitud defensiva o fugi, però hi ha d'haver un cert protocol d'aproximació i senyals des de la distància per ambdós animals. Si no ho has vist, espera fins que passi i vegis que el gos realment reacciona a la presència dels gats, ja sigui ensumant, mostrant interès, signes de calma, lladrucs o volent fugir.

Si algun gat s'acosta al gos amb la cua enlaire i recta, és molt bona senyal, no t'espantis, només has d'estar alerta i transmetre calma al teu gos.

- El gat que s'acosta amb aquest llenguatge corporal ve en actitud amistosa, necessita olorar el gos i fregar-se amb ell com un signe d'amistat i marcar-lo amb les seves feromones socials, a través de diverses parts del seu cos (templa, barbeta, llavis, galtes, base de la cua, maluc).

Si el gos tolera aquest fregament, has trobat un gat compatible i pot ser el principi d'una amistat, però tot i així, és aconsellable tenir precaució i seguir les presentacions que expliquem a continuació. Sempre estem parlant de gats adults. Els gatets petits tenen menys protocol, són més fàcils en principi, perquè les seves primeres reaccions solen ser més ràpides i clares, a més de ser més valentes de vegades. Si es tracta d'un gatet més petit de 3 mesos que s'espanta molt, malgrat que el gos reaccioni bé, poc a poc poden construir una amistat, és només qüestió de temps que el gat se n'adoni que el gos no és una amenaça i anirà baixant la guàrdia i acostant-se més. I fins i tot, això es pot aplicar a qualsevol gat adult que s'espanti una mica però no s'escapi ni ataqui el gos, si no és perquè s'ha sentit acorralat per ell. Si el gos es posa massa nerviós, tots els gats s'espanten i no s'hi acostarà cap; torna enrere i talla la situació en positiu per a que no segueixin estressats. Pots anar provar-ho més endavant i amb altres gats, però si el gos veus que sempre reacciona així, pots provar amb algun gatet petit.

Quan és molt complicat i podem posar en perill la vida del gat és quan el nostre gos mostra un comportament molt agressiu en veure un gat. Una cosa és voler perseguir-los, però quan el gat s'atura o es defensa, el gos retrocedeix, i una altra molt diferent és voler agredir realment el gat. Aquí diríem que potser un gat no és el company ideal per al teu gos. No és impossible, però és molt difícil i pot trigar molt de temps i posar en perill el gat.

Confia en la teva intuïció i mai facis res que et faci notar un rebuig. Cada vegada que prens una decisió, observa si notes aquest rebuig o al contrari, si notes una certa harmonia que et diu que tot va bé. Confia en els animals.

COM PUC TRIAR UN GOS PER VIURE AMB EL MEU GAT?

Bàsicament és el mateix que hem comentat abans, depèn del caràcter i necessitats del teu gat

Sovint pensem que un cadell de gos és més fàcil. Però normalment és el contrari. Els gats veuen com un amenaça qualsevol ésser viu que es mogui molt ràpid i s'apropi cap a ells directament sense fer senyals de calma ni res. El que fa normalment un cadell és bordar i córrer cap al gat. Depèn del temperament del gat i de la seguretat que tingui en sí mateix, de lo sociable que sigui, veurà o no una amenaça en el comportament del cadell. Solen generar molt d'estrès per un gat adult i tranquil, perquè és un assetjament constant per part del cadell, que per la seva edat, és així de nerviós.

Si ja has triat un gos i estàs en una protectora, pots portar-lo juntament amb el personal de la protectora, a conèixer els gats d'allà, si en tenen, i observar les seves primeres reaccions. El personal de la protectora també pot aconsellar sobre quins gossos són més sociables o sobre el seu caràcter, per a que estigui en la línia del que necessita el teu gat, que tu ja coneixes perfectament.

Si no saps com reaccionaria el teu gat a la presència d'un gos, et recomanem que primer provis amb un gos d'un amic que et pugui visitar a casa amb ell. Sempre lligat, podràs veure les reaccions del teu gat.

És totalment normal que l'actitud del gat sigui defensiva (que bufi, que rondini, que estigui en tensió) i que s'amagui o fugi.

Això no vol dir que sigui impossible, és la reacció normal. Si el teu gat s'acosta al gos sense problemes i es refrega amb ell, és totalment compatible amb els gossos (no amb qualsevol, però ja té molts punts positius). Però si el gat en veure el gos s'acosta per agredir-lo, rondina, remuga intensament es posi en tensió excessiva, talla la situació emportant-te el gos (al gat ni el toquis), o potser no és un gos el seu millor company. Hi ha casos de reaccions negatives tant de gossos com de gats cap a un individu en concret, i després té reaccions oposades molt positives cap altres.

És per això que sempre hem de confiar en ells, en les seves reaccions davant l'individu, no a l'espècie en general.

Tingues en compte que a les protectores d'animals o cases d'acollida, normalment les persones que cuiden els animals coneixen ja el seu caràcter i inclús al tenir-los a casa, pot donar-se la situació que aquest gat o aquest gos que has escollit adoptar, ja hagi conviscut amb gossos o gats i ja et poden donar aquesta informació, a part del que la persona et pugui explicar sobre el caràcter de l'animal. És molt positiu, tot i que ja saps, cada individu és únic i un gos i un gat poden portar-se bé amb alguns però no amb altres. Deixa'ls escollir a ells també.

COM PRESENTO AL GOS I AL GAT?

Per a presentar el gat al gos, sense treure al gat de l'habitació i amb les finestres tancades per seguretat, podem tornar a posar-lo al transportí, posar aquest en un lloc alt i estable, i entrar amb el gos lligat, sense tensió, a més de tenir sempre preparats i a ma uns premis per a ell. Si tens un transportin de gos molt gran, molt millor per posar-hi el gat. Els transportins de tela no serveixen, son vulnerables i a més, tenen molt poca visibilitat. No posis el transportin a terra, li generes molta inseguretat.

Si la reacció del gat és bufar i rondinar, no t'espantis, és normal i aquesta situació es pot allargar uns minuts. És normal que no vulgui ni premis ni res. Pots seure amb el gos o estar allà amb ell tranquil·lament. Però intenta no donar ordres al gos perquè s'assenti o estigui quiet.

Necessitem que el gos reaccioni amb total naturalitat sense estar sota cap ordre, cohibit

Premia sempre el fet que estigui tranquil, que miri el gat i li faci senyals de calma (parpellejant amb ambdós ulls, apartant la mirada, donant-li l'esquena). Si li borda o es posa molt nerviós, emporta-te'l sense dir-li res i allibera el gat després. Pots seguir provant en un altre moment i en dies successius.

Si el gat no ha reaccionat amb tensió excessiva (miols molt llargs i forts o crits, esgarrapades dins del transportin, salts), la propera vegada ja no l'has de posar dins del transportin, però assegureu-vos que tingui sempre llocs alts i on poder amagar-se quan tingui necessitat de fugir. Mai has d'exposar al gat a que pugui quedar acorralat, ni el tinguis en braços, ni contra una cantonada, on no pugui sortir. Permet-li sempre controlar la situació i que pugui fugir quan ho necessiti, que tingui prou espai.

Com que encara no coneix la resta de la casa, el seu lloc segur és aquesta habitació. Si fas les presentacions fora d'aquest lloc segur, és probable que s'espanti molt més. Si el gat ja ha passat de l'habitació segura a reconèixer la resta de la casa, sempre i quan tingui aquesta porta sempre oberta, no hi ha problema. Si s'espanta, sempre tornarà allà.

- Tingueu en compte que si el gat dins de l'habitació està amagat, molt espantat i no fa vida normal, encara no necessita la resta de la casa, no el forçis. Deixa que t'ho digui ell mateix quan estarà llest per sortir i reconèixer la resta del territori.

Les presentacions aniran al ritme que els animals necessitin, de vegades és qüestió d'hores, de vegades setmanes. El que hem d'evitar són situacions d'extrema tensió i estrès, sempre tallant-les en positiu i amb calma.

Tot aquest protocol el fem perquè si hi ha una baralla entre gos i gat, és com tornar 5 passos enrere, hem de començar de zero i ja s'ha generat un trauma entre tots dos, per tant reaccionaran l'un amb l'altre basant-se en aquest mal record. Si evitem baralles fent-ho tot progressivament, respectant la necessitat defensiva del gat i el reconeixement del gos, tot anirà bé i a poc a poc tots dos baixaran la guàrdia. Però l'acostament l'han de fer ells per decisió pròpia, quan es vegin menys amenaçats. Nosaltres no podem controlar res més que l'estrès i la seguretat dels animals, no és a les nostres mans que siguin amics.

A poc a poc, premiant sempre al gos amb el que més li agradi, i al gat a través del joc de caça (plomes, cordes llargues o premis per menjar si li agrada molt), anirem traient tensió a la situació i s'aniran tolerant. És qüestió de temps, perseverança i paciència per part nostra.

A part que es reconeguin visualment i d'olorar-se, el gat ha de veure com es mou el gos, com és el seu llenguatge corporal i anar-lo tolerant. Els gossos es mouen molt més que els gats i això els espanta. Per això és important també que el gat pugui observar el gos des de la distància, preferiblement des d'un lloc alt.

REACCIONS POSITIVES EN EL GAT

Sempre que vegis que el gat és capaç d'estar davant d'un gos amb un llenguatge corporal neutre, tranquil i inclús fent senyals de calma des de la distància, és un bon indicatiu. Pot conviure així amb el gos encara que no s'acosti a ell, això no t'ha d'amoïnar. Deixa que l'acostament i l'amistat la construeixin ells pel seu compte.

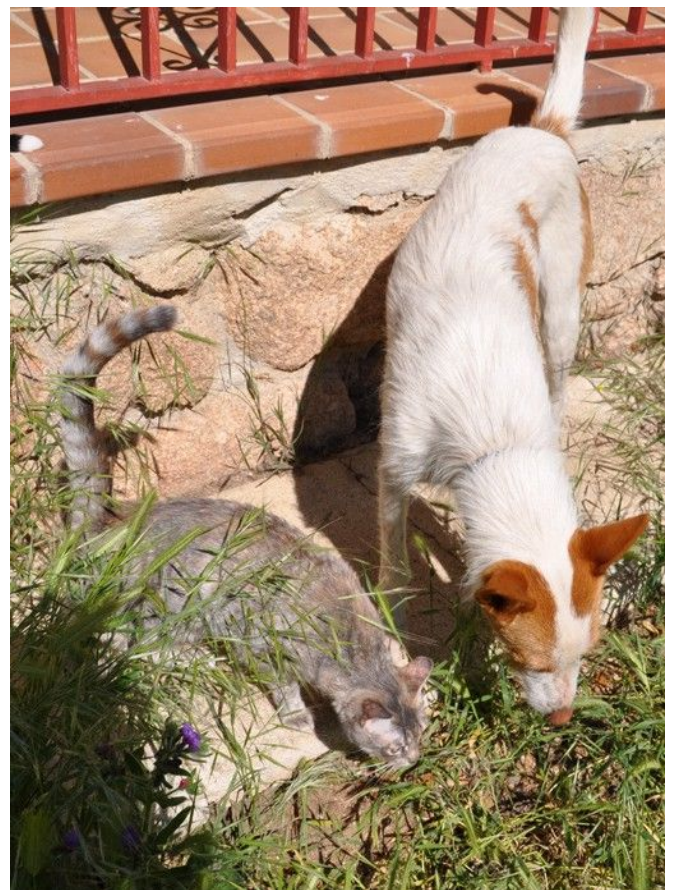
Si el gat també s'acosta i es refrega amb ell, marcant-lo amb feromones, això significa que l'accepta en el seu grup social, així que tot va bé. I si fins i tot neteja el gos amb la llengua, dona per fet que l'amistat ha estat signada per tots dos.

Malgrat tot, encara que tot vagi bé, durant els primers mesos mai deixaràs el gos i el gat sols a casa junts.

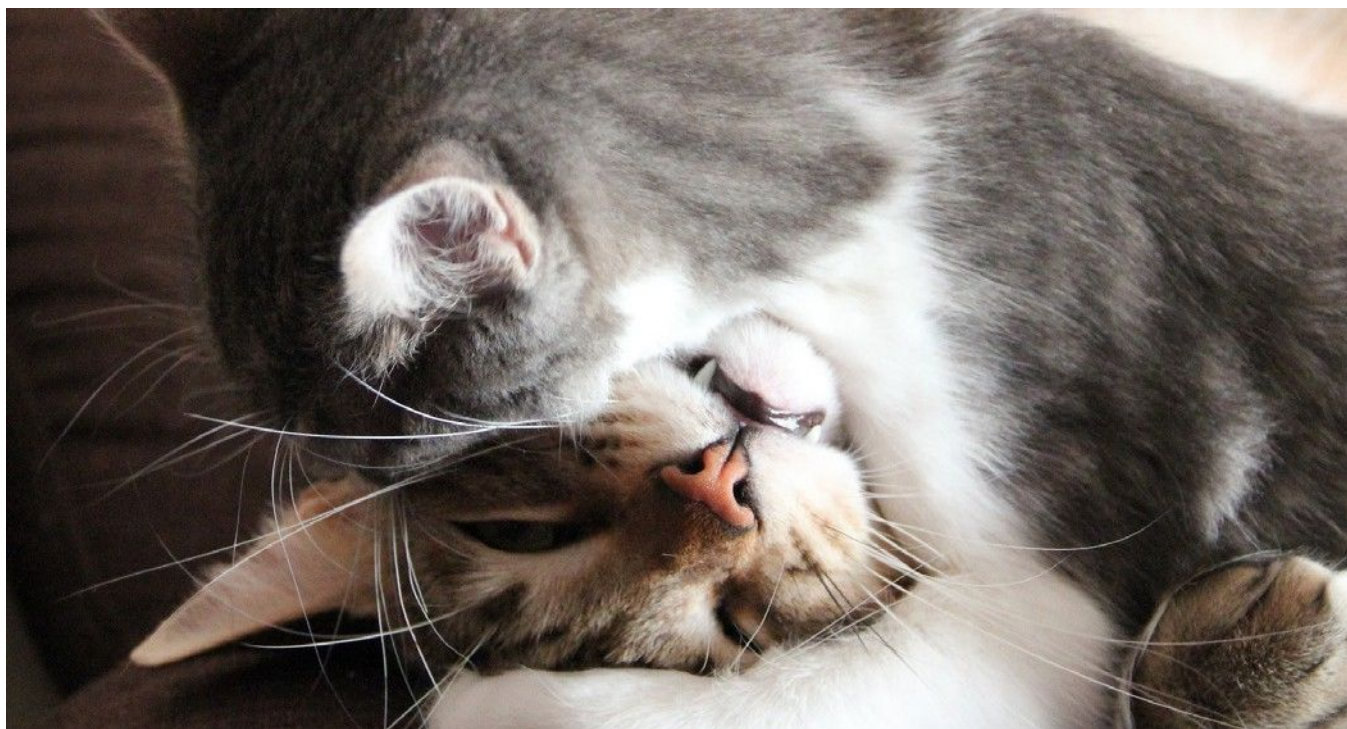
És preferible que divideixis la casa una mica o deixis el nou animal a part i posar-los junts només quan siguis a casa, fins que vegis que la convivència és totalment pacífica, amb contacte físic i sense signes de tensió o defensiu.

Oblideu-vos dels conceptes de gelosia entre animals, no existeix en el regne animal. Si és el gat que vivia a casa abans, tracta de respectar els seus espais habituals i rutines, si és l'últim que ha arribat, no l'importarà estar separat uns dies. Tampoc s'enfaden amb tu per posar-hi un altre animal, simplement poden sentir-se una mica tensos per la presència del gos, no t'ho prenguis com una cosa personal i dóna-li temps.

Si segueixes aquests consells i permetes que els animals triïn i facin tot el seu procés natural, tot ha d'anar bé.

ADAPTACIÓ ENTRE GATS

El gat és un animal territorial i de vegades és difícil que acceptin altres gats en el seu entorn. La primera regla que hem de conèixer és:

Mai presentis un gat a un altre gat de cop i volta

Necessitem pautes perquè els gats s'estressin el menys possible i que sigui una cosa progressiva perquè ho vagin acceptant gradualment. Si ho fem de cop i volta i es barallen, aleshores serà més difícil presentar-los perquè es portin bé. És molt important la primera vegada que es veuen. També cal assenyalar que els gats no sempre volen companyia, sobretot els gats que ja son més grans i porten vivint sols molts anys, no estan contents amb un nou company, i encara menys si és massa jove i enèrgic, quan ell el que necessita és tranquil·litat.

A l'hora de posar un gat amb un altre gat, també hem de considerar certes coses per a fer-los compatibles. El millor es que siguin de diferent sexe i, a ser possible, que necessitin el mateix nivell d'activitat, això últim és el més important. Els mascles poden conviure amb mascles i les femelles amb femelles, però és més fàcil si són de diferent sexe. Pel que fa a l'edat, un gatet petit és més fàcil d'introduir perquè no respon a les bufades i grunyits de l'altre, però els gats adults també es poden adaptar la mar de bé a altres gats.

A les protectores d'animals hi ha molts gats adults esperant una llar i a les protectores que tenen instal·lacions podem veure els gats convivint junts, i inclús a cases d'acollida temporal, els gats conviuen amb altres gats i gossos. Si adoptem un gat adult a qualsevol associació ja tenim la seguretat que ha conviscut bé amb altres gats i/o amb gossos, és un punt a favor. El primer que hem de fer és crear al nou gat el seu "lloc segur" que hem comentat abans, mentre que l'altre gat de la casa estarà lliurement pel pis com sempre, excepte en aquesta habitació.

- **Les presentacions han de ser en un moment en què els gats estan tranquils, no hi hagi soroll ni res estressant.**

Important: tots dos gats han d'estar sans, el gat nou, primer ha de visitar el veterinari, ha d'estar desparasitat, vacunat i testat de leucèmia i immunodeficiència felina, igual que el nostre gat.

La primera presentació la podem fer posant el nou gat en un transportin deixant-lo a la mateixa habitació i deixant entrar el nostre gat a l'habitació, sense obligar-lo, perquè pugui olorar-ho tot i que vegi el gat nou. El transportin serveix com a mesura de seguretat, perquè el més normal en aquesta situació és que hi hagi bufades, esbrincades i fins i tot que aixequin la pota per pegar-se. També podem utilitzar una xarxa a la porta.

- **La idea és que es vegin però que no es puguin tocar ni fer mal, el mètode pot variar.**

Els gats quan veuen un altre gat solen espantar-se i si no posem aquesta mesura de seguretat, el més normal és que s'agredeixin, i això és el que pretenem evitar.

Recordeu que per els gats, és violent trobar-se amb un intrús a l'interior d'una casa sense poder fugir.

Quan es coneixen en llibertat ho fan a la seva manera. També de vegades passa que el nostre gat pot estar espantat i tens, ens bufi o ens esgarrapi, hem d'entendre que el gat està molt inquiet en aquesta situació. Hem de vigilar que no deixi de menjar per això.

Si els gats estan més o menys tranquils, podem esperar així uns 15 minuts, donant per exemple premis als dos gats, i després traiem el nostre gat de l'habitació tranquil·lament, tanquem la porta i traiem a l'altre gat del transportí. Si un dels gats s'estressa massa (miols molt forts, crits, intenta atacar el transportin o el que hi ha dins, salta i s'estressa molt), hem d'acabar la sessió. El que estem tractant de fer, és que sigui el menys estressant possible per als gats. Si passa això que hem dit, deixarem que els gats es tranquil·litzin i ho tornem a intentar l'endemà. Si la situació es repeteix, hem de demanar l'ajuda d'un professional.

Hem d'entendre que els gats són territorials i que solen començar les seves relacions amb altres animals a la defensiva. Per a ells és natural que un altre gat sigui un intrús i per tant, li bufi, li rondini i fins i tot que el vulgui agredir. Però no volem que s'agredeixin sinó que es vegin poc a poc perquè es vagin acceptant. La tolerància entre gats i entre gats i gossos comença quan se n'adonen que aquest nou animal no és una amenaça.

Després d'uns dies de fer aquestes sessions, quan veiem que els dos gats estan tranquils, ja no es rondinen ni es bufen, o es fan senyals de calma o amistoses (mirar cap a un altra banda en lloc de mirar fixament, estirar-se panxa enlaire i no mostrar signes de por com bufades o grunyits), aleshores podem obrir la porta del transportin i, sense obligar-lo, permetre que el gat nou surti a explorar. En aquesta situació es pot produir alguna persecució, però en aquest cas, intervenim i intentem que no s'agredeixin, sense enfadar-nos, només amb un soroll suau que els distregui.

- Després d'haver-los deixat veure amb transportin durant els primers dies, que són els pitjors, hem aconseguit que aquesta primera vegada que es veuran directament, sigui menys violenta que si els deixem anar el primer dia.

Però pot ser violenta si no hem esperat el temps necessari fins que ja no tinguin tanta por de l'altre gat o no es mostrin tensos. No tinguis pressa i si tens cap dubte, consulta amb un professional abans d'obrir.

També en aquest temps podem fregar suaument una tovallola a les galtes dels gats i intercanviar-les perquè percebin les feromones de l'altre gat, i col·locar productes com Feliway. Però el moment més important és quan es veuen els primers dies.

Quan els gats ja estan junts, encara pot haver-hi un període de persecució, bufades, grunyits, molt més lleus, és llavors quan els dos gats han de tenir més espai, deixant la casa per a ells i quan puguem començarem altres sessions positives per a tots dos. Posar alguna llaminadura una o dues vegades al dia i jugar amb els dos gats a la vegada amb algun joguet tipus canya de pescar o una corda.

És important crear moments positius amb els dos gats, perquè se sentin integrats. Hem aconseguit que es tolerin, ara hem d'intentar aconseguir que es facin amics.

No hem de forçar mai l'acostament dels gats, ni amb el joc ni amb el menjar, ja que ells protegeixen molt el seu espai crític, espai corporal. És per això que les primeres vegades que es toquen l'un a l'altre, ho fan com provant a veure si l'altre gat els agredeix o poden confiar en ell, amb copets suaus amb les potes, i després passar al joc físic si

tots dos ho van tolerant. Aquí pot sorgir una incompatibilitat: que un gat necessiti jugar a cos a cos d'una manera més brusca, però que l'altre tingui por, no confia, i s'ho pren com una agressió. Passa entre gats molt joves i gats adults més tranquils. Demani ajuda si això passa.

Si veiem que un dels gats és massa pesat tractant de jugar i l'altre no vol, hem de desviar la seva atenció cap a una joguina i que jugui amb la persona, així no descarrega tota aquesta energia amb l'altre gat, que prefereix la tranquil·litat. No el canseu, perquè es sobreexcita i és pitjor, només entretenir-lo.

A mesura que progressa la convivència entre gats, observaràs que, a part de fer-se cas entre ells, també fan vida independent tots dos, mengen, dormen, caminen. Aquí és quan pots passar a deixar-los viure junts el major temps possible. Una vegada s'han tocat i han interactuat, la relació comença i ja podem baixar la guàrdia.

Fins que no es relacionin i interactuin, no els hem de deixar sols ni deixar de vigilar-los.

Hi ha gats que poden arribar a tolerar-se, però mai seran amics, és a dir, poden conviure pacíficament, però no dormiran junts, ni es lleparan l'un a l'altre, això ja depèn d'ells, no de nosaltres.

3.

**Etapes del gat:
de nadó a adult**

ELS TRES PRIMERS MESOS

Com tots els animals, els gats passen per diferents etapes al llarg de la seva vida. Ens centrem més en el que els afecta a nivell emocional i de comportament, perquè puguem entendre aquestes fases i per tot el que passa el gat.

Els gats no neixen "en blanc", genèticament i com a Ésser únic que és, en néixer ja és diferent dels altres, té una base per a un caràcter que s'anirà formant gradualment segons les seves experiències. Aquesta base pot ser equilibrada o pot ser més sensible a qualsevol experiència. Els gats que ja neixen amb un caràcter equilibrat, poden viure situacions que perjudicarien a un altre gat i en canvi, a ells no els afecta. Però la gran majoria dels gats no neixen amb aquest equilibri, per això insistim en certes qüestions que ajuden als nostres gats a estar bé i a no perjudicar-los.

El caràcter i les reaccions dels seus pares l'afecten, especialment el de la seva mare o els gats amb els quals s'ha criat des del seu naixement. La empremta del primer mes és molt important per al gat. Si la seva mare s'espanta amb la presència de persones, com ho fan les gates assilvestrades, o es mostra molt a la defensiva amb altres gats, és informació que la mare dona als seus fills i ells aprenen d'ella. El primer mes, la camada es queda junta, s'alimenten de la seva mare i tenen poca activitat, és només menjar i dormir.

A partir del mes alguns ja són més actius i exploradors, i al voltant del mes i mig comencen les experiències.

En aquesta etapa és vital que el gat es quedi amb la seva mare i els seus germans. Comencen a "destetar" de la seva mare, però això no vol dir que puguem portar-lo a casa ara. Ara comença l'etapa més important de la seva vida: l'aprenentatge. Ha sobreviscut, però ara comença a aprendre. És per això que a partir d'aquesta edat, al voltant del mes i mig, comencen els jocs entre ells, cos a cos, comencen a explorar, a jugar amb objectes, la mare els porta preses atordides perquè practiquin. Fins als 3 mesos d'edat, tots han de seguir junts i aprendre junts, han de jugar molt i aprendre l'autocontrol, la seva força, les seves capacitats de caça, mossegada, el seu llenguatge corporal, per prova, instint i també per imitació. Tot això forma un caràcter equilibrat, capaç de relacionar-se amb altres gats quan sigui adult i adaptar-se millor a les situacions d'estrès i, en conseqüència, patir menys.

Un gat molt equilibrat amb eines apreses, és capaç de viure adaptacions a nous llocs, a nous gats o gossos, a nens molt enèrgics, veterinaris, trasllats..., sense gairebé mostrar ni somatitzar l'estrès. Però un gat que no ha tingut aquest aprenentatge amb la seva família o altres gats, davant de situacions d'estrès té més por, té més problemes per adaptar-se, somatitza físicament tot aquest estrès, és molt més sensible i és més defensiu que els gats equilibrats, que són com una bassa d'oli, adaptant-se a qualsevol cosa.

La por o la timidesa en un gat prové en conjunt, de la genètica, après dels seus pares, o per males experiències. Però el comportament agressiu a causa de la manca d'autocontrol és un mal aprenentatge o l'absència d'aquest aprenentatge amb els seus germans o altres gats. Un gat amb caràcter tímid, sens dubte passa més estrès que altres però també el gat a qui no se li ha respectat el seu aprenentatge o se l'ha manipulat incorrectament, pateix i es frustra molt, especialment en la seva relació amb les persones i altres gats, i en situacions de gran tensió o por, no tenen autocontrol.

Durant tot aquest aprenentatge entre el mes i mig i els tres mesos d'edat ha d'estar amb els seus germans, la seva mare o amb altres gats.

Passa sovint que trobem gats acabats de néixer al carrer, abandonats en els contenidors d'escombraries, i davant d'això el que seria ideal, és trobar una llar on hi hagi altres gats o una mare nodrissa que estigui alletant la seva camada, normalment els accepten (si es pot, fer una revisió veterinària millor). És molt difícil criar un gat amb biberó, molts no sobreviuen i els falta un referent, un altre gat.

DE 4 MESOS A 18 MESOS

Quan tenen 4 mesos ja són molt actius, i segons van passant els mesos, són cada vegada més forts i àgils i la seva activitat augmenta. Depenent del caràcter, una gats són més nerviosos i hiperactius, sobretot els mascles i altres són més tranquils, però tots els gatets han de jugar i explorar, no és normal que un gatet de 4 o 6 mesos es passi el dia dormint i no vulgui jugar.

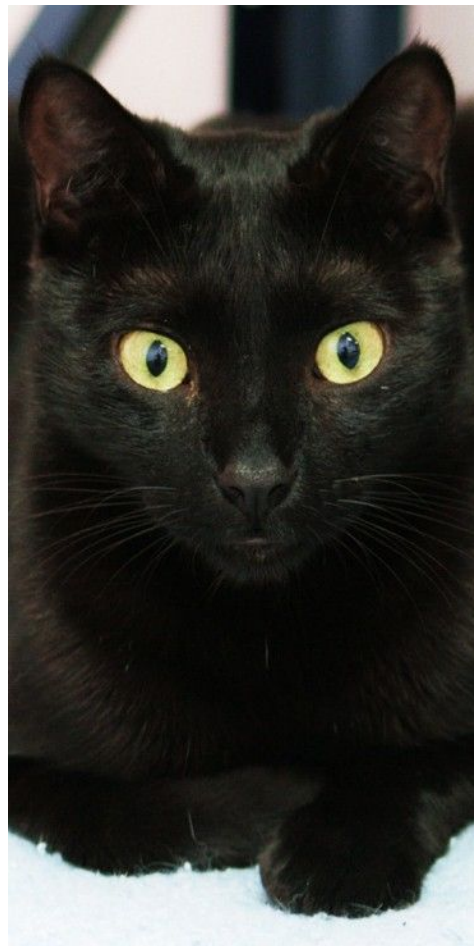
També hi ha un canvi cap els 4 mesos, de vegades una mica abans, quan els gats comencen a ser més cautelosos, poden tenir por d'algunes coses o ser més sensibles a les novetats. Es nota més al voltant de 6 mesos, quan ja estan preparats per a reproduir-se i comencen a tenir reaccions més adultes, territorials, i el seu llenguatge corporal cap a altres gats pot canviar. Es comença a confrontar amb altres gats, i fins i tot hi poden haver jocs que acabin sent alguna cosa més greu. És llavors quan es gat comença a entrar en una fase adulta, que culminarà quan ja tingui un any i mig. Als 18 mesos el gat es considera un adult, però és cert que físicament no ho notarem fins que tingui gairebé dos anys, i que la seva hiperactivitat de cadell li pot durar fins als 3 anys. Per exemple, si un gat adult bufa a un gatet de 2 mesos, aquest gairebé no s'espanta, però si ja té 4 mesos, li pot tornar la bufada o posar-se en posició amenaçadora.

Aquestes etapes són molt curtes i ràpides i el primer any de vida del gat és molt important.

A PARTIR DE 18 MESOS

Un gat pot viure una mitjana de 15 anys, i durant tots aquests anys es manté estable, des de l'any i mig o dos anys és un gat adult. A partir dels 5 o 6 anys és una mica més madur, i a partir dels 10 anys se'l comença a considerar "Sènior" o un gat gran.

És per això que a partir dels 10 anys, és aconsellable fer controls veterinaris periòdics, especialment renals/urinaris, revisar la seva alimentació, etc., al menys un control geriàtric cada any si mostra alguna simptomatologia o cada pocs mesos si ja té alguna malaltia diagnosticada. El veterinari us orientarà sobre això. A partir dels 10 anys, depenent de la seva salut i vitalitat, pot mostrar signes de vellesa o continuar molt bé durant uns anys més. Als 15 anys, es considera que ja és un gat d'edat avançada, i qualsevol cosa que somatitzi té a veure amb la seva edat. Per exemple, els miols insistents no dirigits a la persona, poden ser pèrdua de visió o d'audició, característics de la seva edat. Es desubiquen, o comencen a orinar fora del sorral perquè tenen problemes renals. Per això és important un control veterinari regular i conèixer l'estat de salut del nostre gat d'edat avançada.

4.

**Què faig amb el
meu gat de
vacances?**

SI ME'N VAIG DE VACANCES QUÈ ÉS MILLOR PEL MEU GAT?

Hem de saber que el gat és un animal sedentari, a qui no li agraden els canvis de territori i, que en general, necessita temps per adaptar-se a qualsevol canvi. Necessita deixar les seves feromones en el seu espai, per a sentir-se còmode i tranquil. Un lloc sense les seves feromones ja suposa estrès i inclús li genera por. També necessita referències visuals i un referent (persona o un altre animal), que li doni seguretat.

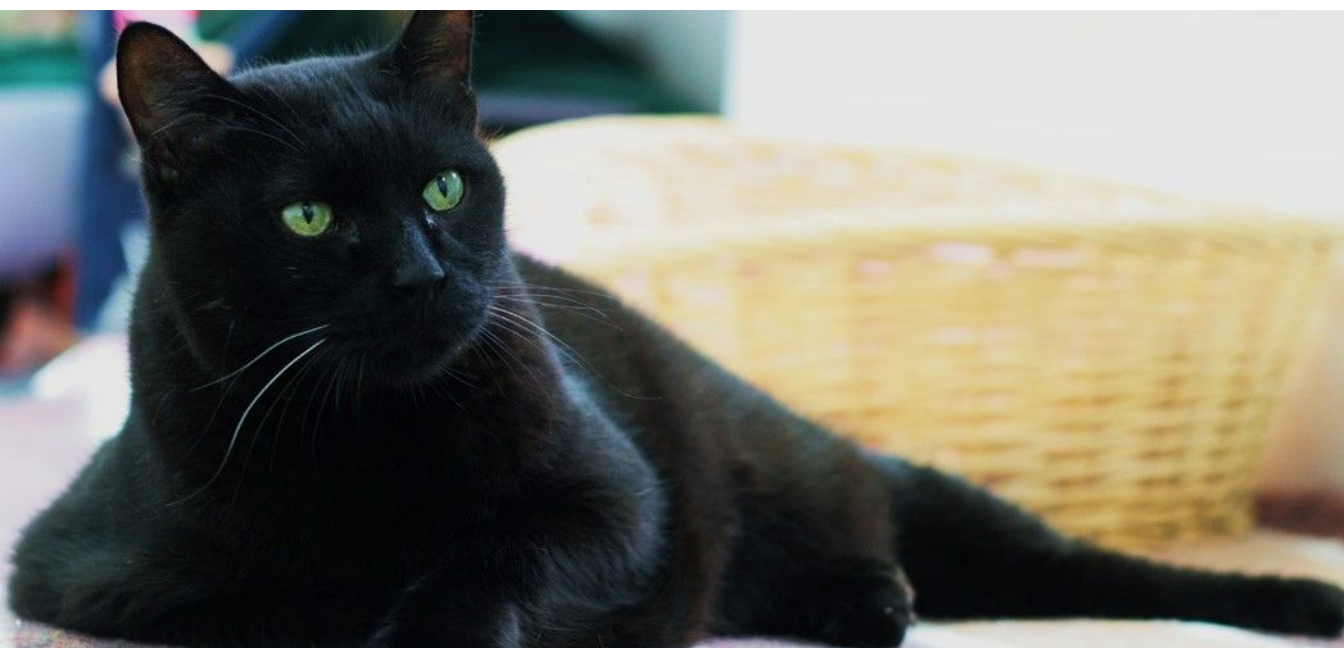
1. Si hem de marxar una setmana o menys, el millor és que el gat es quedi a casa i que trobem una persona que hi vagi diàriament a veure'l, a netejar el sorral, posar-li aigua fresca, comprovar que té menjar, jugar una mica amb ell o fer-li companyia si el gat ho vol, perquè alguns gats són molt espantadissos i el millor, en aquest cas, és deixar-lo tranquil. Hem de deixar indicacions a les persones que cuidaran del nostre gat mentre som fora, sobre el seu caràcter, llocs on acostuma a amagar-se, per evitar sobresalts innecessaris

Si les vacances són més llargues, podem provar l'opció que algun amic o familiar es quedi a viure a casa nostra durant aquest temps, així evitem canviar el gat de lloc.

2. Per absències llargues, el millor és que l'animal es quedi a casa amb algú, si això no és possible, hi ha altres alternatives, com per exemple portar el gat a casa d'un amic o familiar, o portar-lo de vacances a un lloc segur per ell. En aquest cas el gat necessitarà un temps d'adaptació i unes senzilles pautes per a sentir-se tranquil. És important saber que el gat triga al menys una setmana a adaptar-se a un nou lloc, és per això que si només hem de marxar una setmana, no cal que el gat passi per aquesta etapa d'adaptació (a més de l'estrès del viatge), perquè quan acabi el procés d'adaptació tornarà a casa. Li podem estalviar el mal tràngol. Partim de la base que el gat és: sedentari, territorial, i necessita les seves feromones i recordem que necessita temps per impregnar el lloc de feromones i anar reconeixent els sons i olors d'altres animals i persones per no espantar-se. Depèn molt del caràcter del gat. Els gats més espantadissos no haurien de canviar-se de lloc perquè triguen més a adaptar-se i a més hi ha el risc que s'escapin i es perdin, necessiten més temps i segurament unes pautes addicionals, tractament amb Flors de Bach per exemple, etc. Un gat poc espantadís trigarà menys en adaptar-se, però s'ha de tenir en compte que si hi ha gossos o altres gats al lloc nou, hem de consultar quines pautes hem de fer

3. L'última opció és portar el gat a una residència de gats, que visitarem prèviament per conèixer les condicions en què estan, i si tenim referències d'altres persones de confiança, millor. Una residència ha de complir uns requisits mínims per als nostres gats, per exemple estàncies separades i individuals, riquesa i estimulació ambiental per als gats, persones que estimin als gats, bon maneig i coneixement perquè puguin ajudar al gat a la seva adaptació a la nova estància temporal. Però el millor pel nostre gat, és quedar-se a casa o estar amb nosaltres, aquestes son les dues referències més importants per ell.

5.

Gats, càstig i autoritat

Introducció

El gat conviu amb els humans des de fa més de 10.000 anys. La nostra relació amb ells ha anat variant molt, passant pel culte i l'adoració fins les situacions més horribles de por i supersticions de tot tipus. Ara estem vivint un nou canvi, tornant a veure en ells aquesta màgia i benestar que ens proporcionen cada dia. Però encara hi ha alguna cosa que falla, una falta de comprensió i una frustració a l'hora de comunicar-nos amb ells. Hi ha

molts comportaments que no entenem, i sobretot quan es tracta de problemes, acostumem a reaccionar de la forma contrària a la que el gat i el problema necessita, els intentem racionalitzar des de la comprensió del comportament humà. Els gats no funcionen com nosaltres, ni tan sols com els nens. És un animal, felí, que es comporta fidelment a la seva espècie.

Viuen en l'entorn que els donem, la nostra relació amb ells depèn de nosaltres.

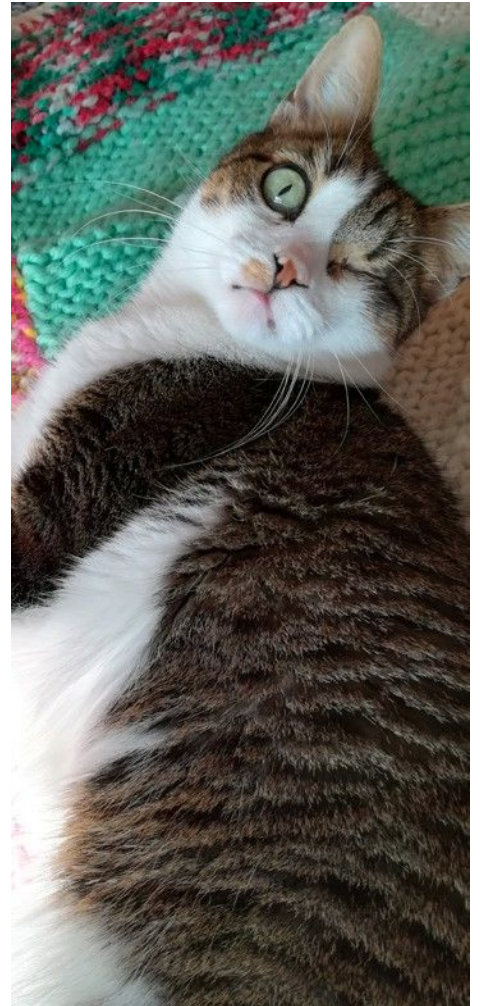
Poc ha canviat el gat des del seu origen. Per què no intentem entendre'ls així i respectar-los tal com són?. I no només això, ajudar-los a ser un gat i no tractant d'humanitzar-lo, posant normes o coartant la seva essència i personalitat pròpies. Som nosaltres qui els hi prenem la seva llibertat, els hem portat a aquest tipus de vida, els sobreprotegim, els subestimem i la seva qualitat de vida depèn de nosaltres per complet.

Els gats han de ser ells mateixos. I el que estem fent, a més de sobreprotegir-los i subestimar-los, és castigar-los per ser com son, castigar-los quan presenten algun problema o inclús anul·lar-los amb ansiolítics en comptes d'entendre el que els està passant.

ELS GATS SEMPRE TENEN RAÓ

Cap ésser viu mereix el càstig o la imposició; la llibertat i la bellesa de cada ésser, està en gaudir de cada un tal com és, entenent la seva naturalesa, el seu origen i necessitats, respectant-lo tal com és i estimant-lo així. Quan hi ha un desequilibri en la relació entre un humà i un gat, normalment és per un problema de comprensió. No entenem algun dels seus comportaments i la nostra reacció pot ser d'enuig, frustració i càstig a l'animal. En la majoria dels casos, això empitjora el problema. El gat no entén res, només està espantat per la teva actitud. És molt difícil ensenyar res quan un està enfadat; l'enuig és fruit de la frustració i la necessitat de controlar o dominar a l'altre. Quan en realitat, tot és més senzill, sense arribar a caure en aquesta situació que pot trencar una bonica relació de confiança. Els animals no tenen mala intenció, no hi ha cap comportament felí que sigui per amargar la vida d'un ésser humà o per castigar-lo.

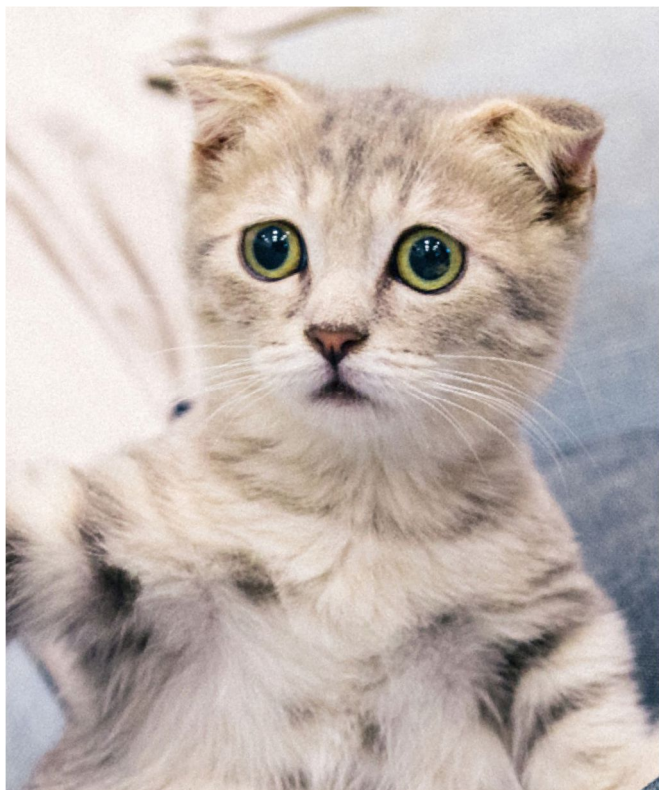
Els gats s'estan adaptant encara a viure amb nosaltres en un entorn tancat, on la majoria de les vegades hi ha una manca d'estímul preocupant i no es cobreixen les seves necessitats d'activitat. És normal que durant la vida del gat sorgeixi algun problema, tal com li pot passar a qualsevol.

Hi ha fases a la vida on passem estrès, o tristesa, hi ha canvis que són difícils per a nosaltres, però el gat sempre estarà allà, al nostre costat, passi el que passi

Però ara ens toca a nosaltres estar amb ells i quan tenen un problema hem de reaccionar com ho fariem amb qualsevol altre amic que et demanés ajuda: entendre'l i ajudar-lo. Avui en dia, el que estem fent és castigar els gats quan hi ha un problema de comportament, com per exemple, orinar fora del sorral o agredir. Però t'has aturat a pensar si el qui realment té un problema és el gat, i no tu? Saps que pots ajudar-lo amb aquest problema, començant per intentar entendre què li passa i trobar solucions basades en l'amor i el respecte que sents per ell? No et frustris! El càstig i les tècniques aversives no funcionen, no les necessitem. Davant d'un problema, anem a practicar la comprensió i el treball en positiu, per ell i per nosaltres.

Com reaccionar de forma positiva i ajudar al meu gat amb un problema de comportament? Aquí trobaràs les claus:

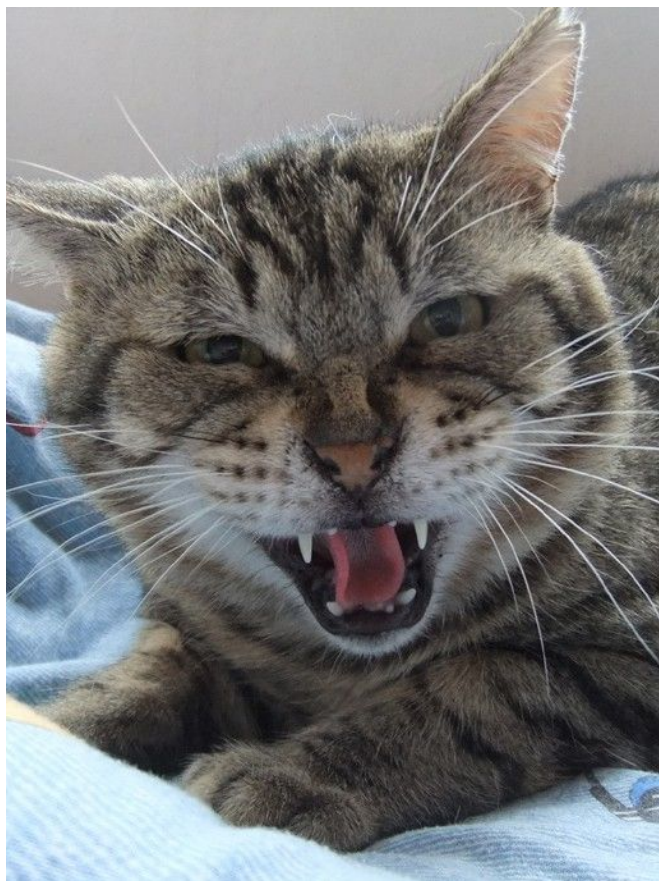

• El "NO"

La paraula NO té molta energia negativa, que en el regne animal és inútil, però introdueix aquesta energia negativa en la situació i en l'animal.

- El gat no entén el concepte del bé o del mal, ni sí, ni no. Per a ells, és tot **ÉS**.

I com que no tenen intencions, ni bones ni dolentes, no fan res per molestar-te, no entenen el que és "portar-se malament". Ell entén la teva actitud, la teva energia negativa, el teu enuig i això els espanta, no els hi ensenya res, al contrari, deteriora la teva relació amb ells. Ells dediquen tota la seva vida a ajudar-te. Som nosaltres els que estem aprenent i creixent. No hi ha gats desobedients, sinó persones controladores i frustrades. Has d'entendre el perquè actua com actua i perquè fa el que fa, i no has de pensar que ho fa per fastiguejar-te.

• Fer-li veure "qui mana".

Els gats no necessiten un superior jeràrquic i molt menys un humà, a la seva vida social no necessiten un mascle ni una femella alfa; no manen ni es deixen manar. Són solitaris, intolerants amb altres gats i territorials per pura supervivència. Mai serem gats als seus ulls, som humans i saben qui ets. Veuen el teu cor, et coneixen sense màscares.

- Mai et veuran com una autoritat.
- Però t'agafaran por i es defensaran per ensenyar-te que aquest no és el camí.

- **Problemes d'eliminació incorrectes:**

Els gats no necessiten que els ensenyem, per exemple, com utilitzar la safata de sorra. En estat natural, i abans de ser domèstics, utilitzen terra, hem adaptat això a casa i no a l'inrevés, prefereixen utilitzar la terra per a les seves necessitats. Un gatet d'unes setmanes d'edat ja sap com utilitzar el sorral, ell mateix el busca. Hi ha moltes raons per les quals un gat pot deixar d'utilitzar el seu sorral, la més habitual: l'estrès negatiu. Els gats són animals extraordinàriament nets, es renten a si mateixos i els agrada tenir la sorra neta. El fet de no utilitzar la safata de sorra per fer les seves deposicions o orinar, és una manera de cridar-nos, ens estan dient que alguna cosa no va bé, és la seva manera de demanar-nos ajuda, encara que ens resulti molest. Els gats esterilitzats que orinen fora de la safata, especialment en superfícies horitzontals com els llits, sofàs, dutxa, roba, a terra, etc., solen tenir un problema d'estrès, i el que és pitjor, si aquesta situació de tensió i estrès segueix durant molt de temps a l'entorn del gat, és normal que al final desenvolupin una certa somatització, com una infecció d'orina, per tant, orina fora del sorral cada vegada amb més freqüència i en llocs cada vegada més visibles per nosaltres. Fins i tot poden arribar a pixar a sobre del sofà avant nostre mentre ens miren.

La nostra reacció acostuma a ser la contrària a la comprensió: apliquem productes aversius (vinagre, repel·lents animals, pebre) a les zones on orina, o el ruixem amb un esprai d'aigua a la cara i els castiguem amb un "NO" si els agafem a l'acte en el lloc. Alguns fins i tot agafen el cap del gat i el refreguen en la seva pròpia orina o femtes. És terrible per ells. Com volem ajudar a un gat estressat, que inclús pot estar malalt i amb molt dolor, llançant-li aigua a la cara, humiliant-lo o fent-lo fora del lloc?

.....

La solució és veure què pot haver passat, quins canvis hi ha hagut tant en el gat com en nosaltres (si estem estressats o passant per un mal moment, influeixen també en el gat, ja que actua com el teu mirall), descartar una possible infecció d'orina en aquest cas, i buscar la font d'aquest estrès per ajudar-lo.

.....

Potser hi ha masses animals a la casa, o vivim en un ambient tens, potser hi ha algun altre gat que el persegueix i no el deixa viure tranquil, potser té gana i no té accés a cap aliment, potser hi ha algun soroll constant que li fa por. Hi ha moltíssimes causes per les quals un gat pot patir estrès i somatitzar-lo com una malaltia si no es resol a temps. No el castiguis si l'agafes a l'acte, no pensis que el gat "s'ha portat malament", ells no tenen aquest concepte o intenció. Tu has d'entendre el missatge com: "Alguna cosa va malament, ajuda'm", sobretot si ho fa davant teu o en un lloc molt visible. El mateix passa quan trobes la femta fora de la safata. Els motius que pot tenir un gat per fer defecar fora del sorral poden ser molt variats, des d'un problema digestiu, o que no està menjant bé, o que pateix restrenyiment o molèsties, estrès per excés d'animals a casa o que està sent assetjat per altres animals i que el fa sentir insegur a l'hora d'anar al sorral, o que té malestar físic.

Cap d'aquestes raons necessita un càstig per resoldre's.

Comproveu la seva dieta, si el sorral és prou accessible, descarta que tingui algun problema o dolor a les potes posteriors, observa si està sent assetjat per altres animals de la casa, fixa't si té por quan va a la safata de sorra. Tu el coneixes millor que ningú i pots saber què li passa, pots ajudar-lo!

• Problemes d'agressivitat

Els gats poden presentar molts tipus d'agressivitat, cap d'ells consisteix en gelosia, rancor o ràbia, sempre estarem parlant de tensió emocional, en major o menor grau. Quan un gat agredeix és que està tens, si la nostra reacció també és agressiva, estarem posant més tensió en el gat, i podem provocar agressions més fortes o molta por i trencar per sempre la nostra relació.

Quan estem intentant ensenyar a un gatet a no mossegar, el millor que podem fer és reaccionar com ho faria un altre gatet (un dels seus germans): cridant per indicar dolor. Així el gatet entén els límits i aprèn l'autocontrol, quan sap que fa mal. En alguns àmbits s'ha recomanat equivocadament, donar un copet al nas del gatet, com suposadament ho faria la seva mare, per evitar que mossegui.

Qualsevol problema que et pugui causar el teu gat en una habitació pel que no el deixis entrar (orinar en algun lloc, trencar alguna cosa) té solució i l'únic que indica és que el gat no es troba bé. Un gat sa i equilibrat no trenca res, ni orina o defeca fora del sorral, i pot viure lliurement per tota la casa. Si us plau, no castiguis el teu gat per ser gat, no intentis canviar a un gat a base de càstigs perquè sigui més còmode per tu viure amb ell.

Pensa en com han viscut els gats en llibertat durant 10.000 anys o més, pensa en les seves necessitats i com es pot adaptar la teva llar i la teva ment per compartir la seva vida amb aquesta espècie tan meravellosa. Sigues comprensiu i ajuda'l com ajudaries a un amic. Si no l'entens, hi ha professionals que t'ajudarem a entendre'l i a saber que li passa, treballant sempre en positiu i amb amor i respecte.

La teva relació amb ell serà perfecta si el respectes i l'entens. Hem de ser nosaltres els qui ens adaptem a ells, ja que han arribat fins aquí, després de perdre tota la seva llibertat per estar amb nosaltres.

Utilitza l'esprai amb aigua per regar les plantes, llença els repel·lents per animals, fomenta la teva relació d'amor amb el teu gat gaudeix de la seva companyia, i quan et vulgui dir alguna cosa, estigues atent, perquè també és un missatge per a tu, perquè et trobis millor. De totes les situacions aprenem i us podem assegurar, que els gats són uns grans Mestres.

Com que ells no tenen intenció, no es mesuren amb tu ni ho necessiten, ningú és superior, ni més important. Ets un humà, el seu protector, amic i company.

Estima el gat per ser un gat, i cada vegada que faci alguna cosa que no t'agrada, recorda: **ELS GATS SEMPRE TENEN RAÓ.**